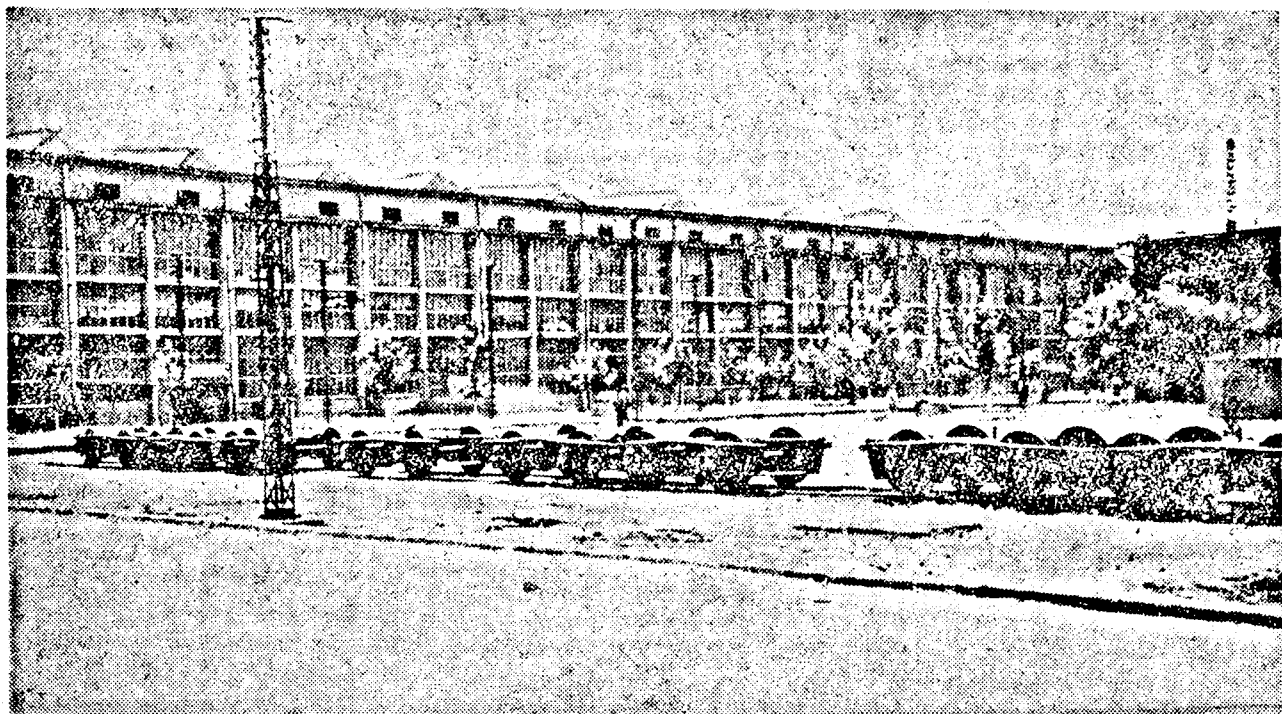

VÖRÖS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam,
4130. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1958,
június 11.
szerda

A G. Dimitrov gyárban a lebombázott vagonok helyén gyönyörű, teljesen korszerű hatalmas csarnok épült. Képünk a G. Dimitrov gyár vagonállomásának korszerű épületét mutatja.

A városi néptanács mezőgazdasági osztályáról jelentik

Akár csak Arad rajonban, az Arad városhoz tartozó kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások tagjai is fokozott munkát végeznek ebben az időszakban a nyári kárpályán minél kedvezőbb feltételek között történő lebonyolítása érdekében. A növények első kapálását a kollektív gazdaságokban száz százalékosan, a második kapálását pedig 61 százalékosan végezték el. A mezőgazdasági társulásoknál az első kapálást szintén 100 százalékosan, a második kapálást pedig körülbelül 30 százalékosan végezték. Egyes növények kapálását illetően, a cukorrépát elszór mind a kollektív gazdaságokban, mind a mezőgazdasági társulásokban 100 százalékosan kapálták meg, másodsor pedig a kollektív gazdaságokban 100 százalékosan, a mezőgazdasági társulásokban 95 százalékosan.

„BUZAVIRAG”

Miénk a gyár, magunknak termelünk

Tíz éve, hogy hazánk termelői legjelentékenyebb többsége a nép közös javaként az állam tulajdonába ment át. Tíz éve, hogy államosítottuk a gyárakat, bányákat, bankokat és sok egyéb vállalatot.

Az utat az államosításhoz a párt mutatta meg. Ezzel az ország gazdasági erőforrása 1948 június 11-én a nép vagyonává vált és azóta a nép érdekeit szolgálja. Megszűnt a dolgozók kizsákmányolása és kezdetét vette a szocializmus tervszerű felépítése. Megindult a szocialista tervgazdálkodás.

Forradalmi nap ez országunk történelmében. Hiszen a szocializmus anyagi alapjainak építésével kezdetét vette egy másik nagyszerű folyamat: az a munkához való új viszony kialakulása. Miénk az ország, miénk a gyár, magunknak dolgozunk. Ez a nagyszerű tény mind nagyobb erővel terjed és megmozdítja a dolgozókat, akik a kapitalista multban nem a maguk érdekeiért dolgoztak, hanem a kizsákmányozó tőkés javára. Tíz éve már magunknak dolgozunk és minden megtakarított perc minden megtakarított grammnyi anyag a mi örökünk növeli, a mi házáinkat erősíti, a mi életszínvonalunkat emeli. A G. Dimitrov, a I. Ranghet, a December 30., a Libertatea, a Fierarul és sok más üzemben újítások, ésszerűsítések, fejlett módszerek, a munkahely jobb megszervezése révén évente több millió lej értékű megtakarítást érnek el dolgozóink. Tíz évvel ezelőtt még kezdeti szakaszban folyt a szocialista verseny, de ma már a dolgozó tömegek túlnyomó többsége versenyben végzi társadalomépítő és emberformáló tevékenységét. A December 30. gyár munkaközösségének ideai versenyfelhívásához ugyiszólván az összes aradi és rajoni üzem munkaközösségei csatlakoznak és nap mint nap jönnek a hírek újabb egyéni és csoportos tervteljesítéséről. A November 7. gyárban ez év első negyedében 136 dolgozó nyerte el az élmunkás címet.

Még csak tíz év telt el az államosítás óta és íme máris ujjongan épült gyárak, üzemek egész sora hirdeti ország-világ előtt alkotó munkánk győzelmét. A szemünk előtt, szinte a pusztaságból emelkedett ki, a korszerű berendezéssel és gépekkel felszerelt Iosif Ranghet szerszámgépgyár, amelynek esztergapadjai ma már külföldi gyártmányokkal vetekednek. Eltűntek a G. Dimitrov gyár multbeli sötét műhelyei is, ma már hatalmas területet ölel fel nehéziparunknak ez a büszkesége, és korszerű, tágas, világos, egészséges műhelyekben építik a dolgozók a vagonokat. A TEBA gyár területén ma hatalmas épületek emelkednek, amelyekben vádarcuk munkások jönni-nőni árul termelnek.

Es a gyárak, üzemek jövődelme, amely a multban néhány kapitalista páncélsekrényét töltötte meg — ma már közvagyon, a nép érdekét szolgálja. A November 7. gyár éjszakai szanatóriuma, a December 30. gyár gyermekotthona, a G. Dimitrov gyár munkásklubja, az étkezdék, boltok, napközi otthonok, fürdők, gyógyfürdők, könyvtárak, iskolák, kultúrothonok, lakóházak mind-mind a dolgozó emberek áldozatkész munkája nyomán létesültek és létesülnek.

A szocializmus vezető uton pedig a tervvék jelzik a sikerhez vezető utakat. Az egyes tervszakaszok feladata a szocializmus

anyagi alapjainak megteremtése és a szocializmus további építése országunkban. A kapitalista beruházási politikával ellentétben, népi demokratikus rendszerünk az állami tervek keretében a sok-sok milliárdnyi beruházási összeget az ipar fejlesztését szolgáló célokra fordítja. Ezek az összegek évről-évre emelkednek. Hiszen ami valaha a tőkés zsebet szamaradottságot prolt volt, az ma a dolgozók munkájának eredményeként a nép vagyon. Nehézipari beruházások teremtik meg a könnyűipar termelőeszközait, de a nehézipar teremt meg a mezőgazdaság szocialista átalakításának anyagi feltételeit is. A szocializmus nemcsak a város életét változtatja meg, de megszűnteti a falu évszázados visszamaradottságát is. Mezőgazdasági gépgyáraink ontják a mezőgazdasági gépeket. És ahol tegnap még ékeszárva fogta nadrág-szíjnyi földjén a szegény paraszt, ott ma már traktorok szántanak, barázdákat és kombájnok aratnak, cséplenek a kollektív gazdaságok földjein.

Tíz év távlatából látjuk azt a nagy utat, amelyet megtettünk. De most, a tíz év távlatának tapasztalataival, egyre jobban kibontakozik előttünk a cél, amelynek elérésére pártunk vezetésével törekszünk. Látjuk a jövő városának széles, tiszta sugarúit, látjuk a falu sártengerének helyén az ápt, villanyfényben uszó utakat és a gépesített nagyüzemi mezőgazdaságot, látjuk vidám gyermekeinket a jövő boldog, gépektől és a békét szolgáló atomerőktől kiszolgált életében.

Tíz évet tettünk meg eddig e cél felé vezető uton. A kapitalizmustól, a kizsákmányolástól való felszabadulás és eddigi nagyszerű eredményeink jogos büszkeségével a szívünkben, a tizedik évforduló sikerein fellelkesülve menetelünk tovább harcok utunkon, s építjük tovább a szocializmust, erősítjük a Szovjetunió vezette békétábor.

Példát mutatnak a párttagok

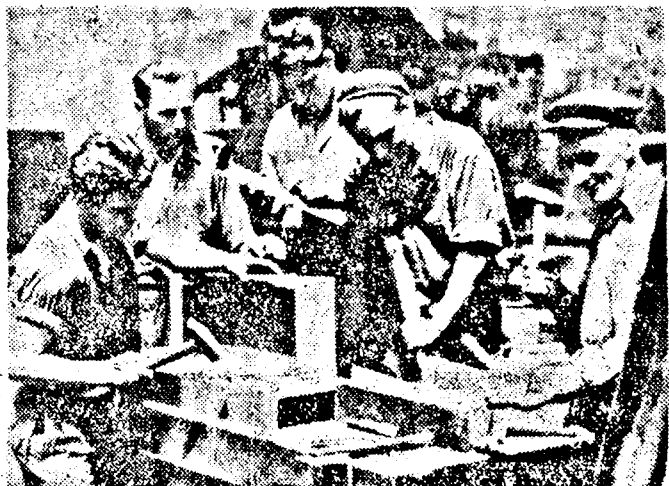
Pártunk Szervezeti Szabályzata a többi között előírja, hogy a párttagnak élen kell járnia a munkában, állandóan fejlesztenie kell szakmai képességét, példamutatóan harcolni kell a szocializmus érdekében a párttagok között, a munka termelékenységének szüntelen növeléséért és a munkafegyelmeg megszüntetéséért.

Városunk gyáraiban és üzei-

ben tevékenykedő párttagok, tagjelöltek becsülettel teljesítik az RMP Szervezeti Szabályzatának eme előírását. Mint a párt neveljei elsőrendű feladatuknak tartják, hogy példamutatóan élen járjanak a termelésben, segítik a hiányos szakértésű munkásokat. A párt nevelőmunkája eredményeként számos IMSZ tag is követi a kommunista példáját.

Az ifjak nevelője

A G. Dimitrov gyár vagonoszállomásánál működő műhelyben dolgozik Vajkó István párttag. Jól ismeri őt az üzemosztály dolgozói. Kommunista, méltóan teljesíti feladatát mind pártvonalon, mind pedig a termelőmunkában. Az ifjak szeretettel veszik körül Vajkó Istvánt. Ez érthető is, hiszen szívesen foglalkozik a fiatalok nevelésével. Csoportjában is ifjak dolgoznak és nagyrészt az ő érdeme, hogy tervüket általában 15–20 százalékkal túlteljesítik.

Élmunkás fonó

A szép termelési sikerek után nem pihent meg babérjain, hanem továbbra is arra törekszik, hogy párttaghoz méltóan dolgozzék. Es ez így helyes, erre tanítja a párt.

Dragana Elena párttag a December 30. gyár gyűrűs fonóátlában dolgozik. Odaadó, lelkiismeretes munkájával elnyerte a megítélt élmunkás címet. Mint fonónő minden hónapban túlteljesíti tervelőírásait. Májusban például 115 százalékosan teljesítette tervét.

Felavatták a román hősök emlékművét Meggyaszón

(Az Előre budapesti tudósítójának jelentése). — Vasárnap már a kora reggeli órákban fellobogóztak székelyaravánok indultak el a nevezetes észak-magyarországi bortermő vidék, Tokaj Hegyalja peremén levő Meggyaszó község felé. A három és félezer lakosú faluban délelőtt már ezren és ezren gyűltek össze és ott voltak a Borsod-megyei párt- és tanácsszervek vezetői.

Meggyaszó és a környék lakossága ezt a napfényes ünnepnapot az emlékezésnek szentelte. 1944 novemberében itt indítottak rohamot a szovjet hadsereg oldalán harcoló román ezredek a német fasiszták ellen. A heves csatában 1600 román harcos vére öntözte a felszabaduló magyar földet. Meggyaszó és a környék lakói még ma is jól emlékeznek azokra a katonákra, akik elhozták számukra a szabadságot, hálaival és kegyelettel őrzik nevüket.

Ennek volt méltó ki-

fejezése a vasárnapi ünnepség, amelynek során a község főterén felavatták a román hősök emlékművét. A falpalat magyarországi fehér mézsküvel van. Maga az emlékmű pedig a Román Népköztársaság által adományozott 70 mázsa vörösmárványból készült. Nagy Sándor szobrászművész egy-szerű, de művészi domborművet vészt rá, kibomlott zubbonyu rohamozó román katonát és vöröscsillagot. Az ünnepi beszédet Deme László, a megyei tanács elnökhelyettese mondta, majd Ion Popescu, a budapesti román nagykövét köszöntötte a nagygyűlést. Ezután a falu lakói nevében Oláh Sándor tanácselnök vette át az emlékművet. Megfogadta, hogy az örökké virággal lesz borítva. A romániai édesanyák — mondotta —, ha felkeresik Meggyaszót, látni fogják, hogyan él hős fiaik emléke a felszabadult magyar szép szívében.

A bensőséges ünnepség után a román nagykövetség munkatársai meglátogatták a meggyaszói gyermekotthont, amelyet báró Varkányi egykori kastélyában létesítettek. A felszabadulás előtt ugyanis Meggyaszó község 11 ezer holdas határából 7 és fél ezer hold a báróé volt. Es a község felett a dolyfős kasztyú uralkodott. Ma a volt nagybirtokon termelőszoftégek, dolgozó parasztok gazdálkodnak, a kastélyban pedig árva és elhagyott gyermekek találhat meleg otthont.

A népek barátsági hónapjának megnyitó ünnepségei közül az egyik legjelentősebbek a Tiszakecskén tartottak, ahol ugyancsak emlékművet avattak az elesett román hősök tiszteletére. Jelképes, hogy a nagy sikerű barátsági hónap záró napján Meggyaszón volt ilyen ünnepség. Jelképes, hiszen ezek az emlékművek népeink barátságáról tanuskodnak.

Réti Ernő

Lengyel vendégek látogatása Vingin

A vingai kollektív gazdaság székhelyét és a község középületeit díszítő román és lengyel állami lobogók hirdették, hogy Vinga ismét kedves vendégek fogadására készült. A kollektív gazdaság épületéhez

már június 9-én reggel óta egymás után érkeztek a meghívottak, hogy részt vegyenek a Lengyel Népköztársaság mezőgazdasági dolgozói Országos Szövetsége küldöttégének fogadásánál. Eljöttek Milutin Podoba elvtárs, a rajoni pártbizottság titkára, Gasser Tiberiu elvtárs, a rajoni néptanács vőregyházi bizottságának alelnöke, Petru Jurjuc, a rajoni pártbizottság aktivistája, Caraciov Anten, a vingai néptanács elnöke, valamint számos kollektívista.

Megérkeztek a lengyel vendégek. A küldöttég tagjai Nowicki Kazimiers, a Lengyel Népköztársaság mezőgazdasági dolgozói Országos Szövetségének elnöke, Kossowski Zbigniew, az Opolo vajdasági szövetség elnöke, Klimczak Eugeniusz, a mezőgazdasági munkások Nemzeti Szövetsége munkabiztonsági és munka-egészségügyi osztályának vezetője, Hallmann Jan, a Rudno-i (Gdansk), állami gépgyárművek szakszervezete üzemi tanácsának elnöke. A lengyel vendégek kíséretében volt Gheorghe Ilie elvtárs, a mezőgazdasági és erdészeti dolgozók Szakszervezete Központi Bizottsága Elnökségének tagja és Maxim Ludovic elvtárs, a mezőgazdasági és erdészeti dolgozók Szakszervezete tartományi bizottságának titkára.

A vendégeket Ioan Radu elvtárs, a vingai kollektív gazdaság mérnöke üdvözölte.

Pionírszport virágcsokrokkal kedveskedett a vendégeknek. Ugyanaznap délután a lengyel küldöttég Aradra érkezett és meglátogatta az 1848-as forradalmi múzeumot.

(m. i.)

Eminescu- és Petőfi-verseny a Kulturpalotában

zött versengtek a minél több jó pontért. Mindenki kilenc kérdést kapott, de nem egymásután, hanem ülésrend szerint, melyet sorsolással döntöttek el. Is ha valaki nem tudott válaszolni kérdésre, az utána következők felelték, amint helyet foglaltak a sorban, az ülésrend biztosította jog szerint. Ezáltal kilencnél több jó pontot is össze lehetett gyűjteni s Eminescu, illetve Petőfi élete és tevékenysége teljes egészében kibontakozhatott a hallgatóság előtt.

A színpad jobb oldalán ajándékokkal, hasznos tárgyakkal megrakott asztal bízta a szép jutalmakkal mindazokat, akik jelentkeztek, hogy Eminescut vagy Petőfit beszéljenek.

Mihail Eminescu

életéről és tevékenységéről hatán „vizsgáztak.” Az első kérdésekre még kissé izgatottan válaszoltak az alaposan felkészült versenyzők, később azonban szépen, kerekén, szabatos mondatokban fejtették ki tudásukat. Egy-egy szép jeletet után

felharsant a teremben ülők biztató tapsa. Különösen Miscovici Tiberiu tudását, nyugalalmát és pontos feleleteit jutalmazta a sok összevagdott tenyer és persze a versenybizottság — jó pontokkal. Végülis, amikor eredményhirdetésre került a sor Miscovici Tiberiu (13 p.), Eibenschütz Frida (11p.) és Neghiv Ileana (10 p.) bizonyultak a legjobbaknak.

Petőfi Sándor

élete és költészete a forradalmiság példája. Több mint száz esztendő távlatából ma is eleven számunkra mondanivalója. Petőfiről mindenki sokat tud, de senki sem tudhat eleget. Olvasása közben — vagy ilyen alkalmakkor — fedezi fel az ember költői egyéniségének egy-egy újabb oldalát. A nagy költő két kötetnyi verset és néhány könyvnyi prózát írt rövid, mindössze 26 esztendő életében. Róla azonban százakra menő kötetekben értekeztek. Nehéz feladatra vállalkoztak mindazok, akik a színpadon Petőfiről vizsgáztak. Mégis — ez az ellenőrzés ki-válóan sikerült.

A műsor

vidtozatosságát egy-egy szép ének-szám, vagy szavalt biztosította. Oancea Viorica, az aradi Állami Román Színház művésznője, Lengyel Margit, az Aradancs műkedvelő csoportjának, Niculescu Ileana, Weisz Olga és Acs Olivér, az aradi Állami Filharmonia tagjai közreműködésükkel jelentősen emelték az irodalmi délelőtti műsorának művészi színvonalát.

Az Eminescu és Petőfi verseny befejezése után villámgyors tőrna következett, mely a lélekjelenlét és a megfigyelési készség próbája volt. Eibenschütz Frida a néptanács, Hedes Corina A Kulturpalota, Messer Eva A verseny terme témájú villámversengés győztese lett.

A husz résztvevő közül tizennégy értékes jutalomban és pénzösszegben részesült.

Nagy népszerűségnek örvendenek az egész világon az Aki tud nyer és az ehhez hasonló versenyek. Az aradi kisipari szövetkezetek központi könyvtárának vezetőségét dicséret illeti a műveltség terjesztésének felkarolásáért. Reméljük, hogy állami intézményeink és vállalatunk szintén pártfogóivá válnak ennek a nem-sportinak.

Nagyobb figyelmet az oszthatatlan alap növelésére

A PERNYÁVAI VICTORIA mezőgazdasági társulás tagjai szépen dolgoznak. Már az elmúlt évben is nagyrészt közösen művelték földjeiket, ebben az évben pedig a vetéstől a betakarításig mindent közösen végeznek. A különböző több mezőgazdasági munkákat elvégzésére szerződést kötöttek a magyarpecskai gép- és traktorállomással. A növénygondozás során már hozzájárultak a kukorica második kapálásához.

A mezőgazdasági társulás 1952-ben alakult. Kezdetben még kevesen voltak, ma viszont 205 család gazdálkodik 505 hektár földön. A tagság saját tapasztalatai alapján értékelték, hogy közösen gyorsabban, jobban dolgozhatnak. Már a konstancai tanácskozás előtt is együttesen dolgoztak, de azóta még nagyobb figyelmet fordítanak a közös munkára. Amint Siclován elvtárs, a társulás elnöke elmondja, az őszi kalászosok vetését is közösen végzik. Az elmúlt év folyamán — miután kiegyenlítették a GTA munkadíját és felreletették a vetőmagot — a közös szőrűről az elcsépett gabonát a közös raktárba szállították. Ezután került sor a hektáronkénti állaghozam elosztására. Ugyanig jártak el a tavasz folyamán is. A tagok földjük arányában összeadták a szükséges kukorica vetőmagot, ezt becserelelték hibridkukorica vetőmagra, majd közösen vették a gépalomás traktorainak és gépeinek segítségével. A növénygondozásban úgy szervezték meg a munkát, hogy a kalászosoknál mindenkinek kiosztottak egy-egy földterületet gondozás és betakarítás végett. A társulás vezetőtanácsa, a nagygyűlés jóváhagyásával, javadalmazási rendszert állapított meg azok részére, akik igazságtalanként, vagy anélkül valamilyen munkát végeznek a társulás érdekében. Így lehetőség nyílt arra, hogy a társulás tagjai megfelelő ellenszolgáltatás mellett kölcsönösen támogatassák egymás munkáját. A buza boronálását például hektáronként 25 lejben, a kukorica ekekapálását pedig 80 lejben állapították meg. Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs a konstancai tanácskozáson elhangzott jelentésében rámutatott arra, hogy „a társulások gazdasági fejlődése szempontjából jelenleg az a lényeges, hogy a társultak minden mezőgazdasági munkát közösen végezzenek el”. A pernyáviai így is dolgoznak.

Mi A HELYZET azonban az álló alap növelése terén? Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs rámutatott arra is: „A társulás ereje, a társultak anyagi jólétének emelését szolgáló gazdasági fejlődőképessége a közösen vásárolt javakban, a tagok által a társulásba bevitt oszthatatlan alapban áll”. A pernyáviai e téren is érték el már

némi eredményt. Ez azonban közelről sem kielégítő. Holt lettünk, valamint a CEC-ben elhelyezett készpénzük értéke mintegy 9000 lej. Ez a társulás oszthatatlan alapja. Ennek növelése érdekében azonban igen keveset tettek. Ez évben például mindössze egy százalékos szándékoznak a buzatermés jövedelméből az oszthatatlan alaphoz csatolni.

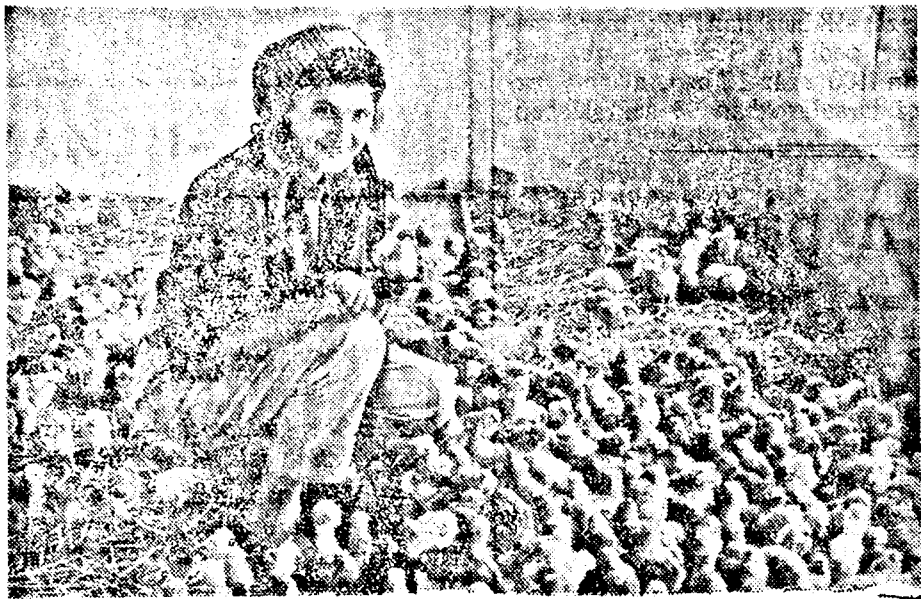
A pernyáviai mezőgazdasági társulásnál mind a tagság, mind a vezetőtanács helytelenül gondolkodik akkor, amikor lebecsüli az oszthatatlan alap növelésének kérdését. Siclován elvtárs, a társulás elnöke is arra a helytelen álláspontra helyezkedett, hogy nem fontos növelni az oszthatatlan alapot.

A tények bizonyítják, hogy országsszerűen azokban a mezőgazdasági társulásokban ért el a tagság a

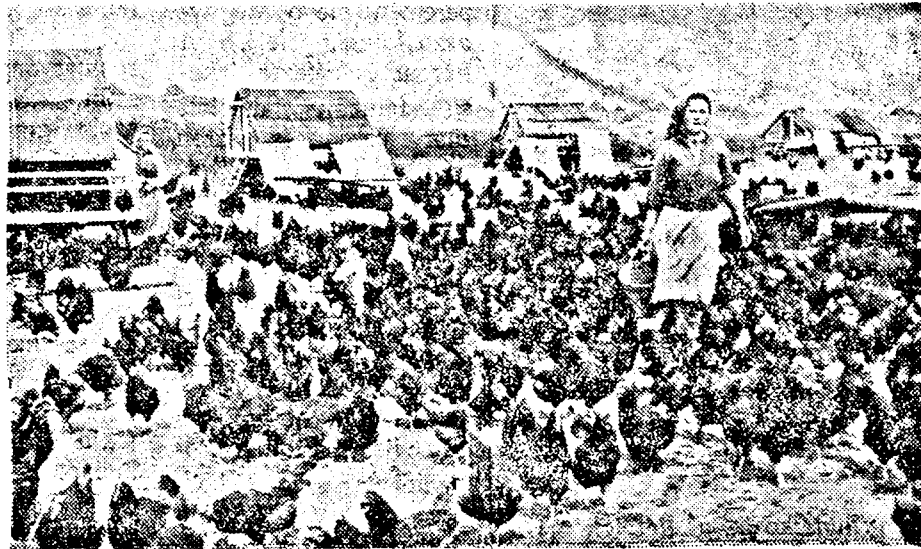
megszokottnál is jelentősebb növekedést, amelyek kezdetől fogva nagy figyelmet fordítottak az oszthatatlan alap növelésére. A pernyáviai mezőgazdasági társulásban felül kell vizsgálni az oszthatatlan alap növelésének kérdését. Szükségessé teszi ezt az is, hogy eddig mindössze egy vetőgépet, egy mérleget és néhány zsákot sikerült csak vásárolniuk. A pernyáviai az álló alap növelésével — mint ahogy más társulásokban is teszik — foglalkozhatnak szarvasmarha, juh, vagy sertés-tenyésztéssel. Ez jelentékeny mértékben növelné a tagok pénzbeli jövedelmét. A pernyáviai mezőgazdasági társulás vezetőtanácsának és a tagságnak lehetősége van arra, hogy teljes mértékben magáévá tegye a konstancai értekezlet tanulságait.

(g. i.)

Képes hirdető az ujaradi állami gazdaságból

A keltető gépből a kiscsirkéket külön a nevelés céljára berendezett terembe viszik. Középen Ghita Stela látható, a zootechnikai középiskola növendéke, aki gyakorlati munkáját végzi.

A telepen hozzáértő asszonyok nevelik a szárnyasokat. A képen Mascos Maria látható, aki ha elküldi magát, hívó szavára köréje gyűlnek a szárnyasok.

A takarmánykukorica termesztéséről

Az évelős növények nem biztosítják állandóan a megfelelő mennyiségű zöldtakarmányt, a zöld futószalagban egyes növények bevetése is szükséges. E növények különböző időszakokban való vetése lehetővé teszi, hogy a zöld takarmány ne hiányozzék az állatok takarmányadagjából. A takarmánykukoricát is e növények közé sorolhatjuk.

Az utóbbi évek gyakorlata rámutatott a takarmánykukorica termesztésének fontosságára. Ezt a növényt mind ugarban — különböző időszakokban —, mind pedig a rozs, valamint az őszi és tavaszi búkköny kaszálás után vehetjük. A takarmánykukorica vetési időszaka június 20-25-ig tarthat. A korai vetés esetében a takarmány felhasználása július második felében lehetővé válik. A bőséges termés elérése nagy mértékben a korszerű agrártechnikai eljárások alkalmazásától függ.

A takarmánykukoricát sűrű sorokban vetik, hektáronként 100-120 kiló vetőmag szükséges. Tekintettel arra, hogy a takarmánykukorica nem sarjadzik — korai kaszálás esetében sem — egy magasabb tápértékű takarmány termesztése érdekében a Szovjetunióban sikerrel alkalmazták a kukorica szudáni fűvel való közös vetését. Előbb a kukoricát vetik el sűrű sorokban — hektáronként 100 kilót, 8-10 centiméternyi mélyen —, aztán pedig a szudáni fű sűrű sorokban való vetésére kerül sor — hektáronként 25 kilót, 3-4 centiméternyi mélyen vetünk el. A szudáni fűvel a kukorica vetéséhez viszonyítva akár keresztben, akár párhuzamosan vetjük el. A szudáni fű később sarjadzik. Amennyivel előbb vágják a kukoricát, annál nagyobb lesz a kaszálás következtében a szudáni fű termése.

A fehérje mennyisége növelésének érdekében a kukoricát hüvelyesekkel közösen vethetjük el, mint például tavaszi búkkönyvel, vagy borsóval. Egy ilyen keverékben hektáronként 50 kiló kukorica magvat és 100 kiló borsót vetünk el. Annak ellenére, hogy csak 20.000 kiló lesz a termés, e keverék hektáronként 63,5 százalékkal több fehérjét tartalmaz, mint ha csak kukoricát vetünk, amikor 30.000 kiló az átlagtermés. Ez a keverék szép eredményeket jár a nyári hónapokban főleg a tejhozam gyarapítását illetően. A takarmánykukorica betakarítását akkor kezdik meg, amikor a növény 50-70 centiméternyi magas, szára és levele pedig nagymennyiségű tápanyagot tartalmaznak. Meg kell még említenünk, hogy a takarmánykukorica 2,6 százalék cukrot is tartalmaz, könnyen emészthető és ugyanakkor kedvező hatással van a tehének tejhozamának növelésére.

A takarmánykukorica termesztésének előnye a magas hektárhozam mellett, hogy júliustól szeptemberig felhasználható. Ebben az időszakban a zöldtakarmányok 70 százalékát a takarmánykukorica képezi.

Tesztnevelés és sport

Szerdai sporijegyzetek

Ünnepélyes keretek között avatták fel vasárnap délelőtt a városi sportuszodát. Pompás látvány a szép, zöldesszínű vízzel megtöltött medence, az uszoda környéke azonban már sokkal kevésbé vonzó. Az épülő tribün alapzata, a készülő kerítés nyomai láthatók és az uszoda környéke inkább elhagyott munkahelyhez, mint olyan sportlétesítményhez hasonlít, amelyre méltán lehetünk büszkéek.

Mindenen túlmenően azonban mégis lélekemelő érzés, hogy Arad korszerű sportuszodával rendelkezik, amely módot nyújt majd sokszáz, sőt sok ezer fiatalnak a szép és nemes sportág művelésére és ez az uszoda teszi majd lehetővé, hogy az uszodában valóban tömegsportot válthasson Aradon. Természetesen a minőség sport is hasznosítja majd ezt a kitűnő sportlétesítményt, s Aradról rövidesen kikerülnek majd Dante Gherman, Berta Titus, Vancu és a többiek utódai.

Nem óráruk ünnepre kell lenni, de mégsem hagyhatjuk szó nélkül azt, ami a nyári uszodény felavatásán történt. A második vízpoló mérkőzésen ugyanis, amelyen az aradi CFR első csapata mérkőzött a Lugosi MTE tapasztalt vízilabdázóival, Frank II Róbert

bert a vízben összeverekedett a lugosi Edelmannel, mire a bíró mindkettőjüket kiállította. Ez rendkívül sportzerűen megnyilvánulás volt a két játékos részéről. Később azonban, amikor a kiállítottak visszatértek, Frank Róbert a bíró egyik ítéleténél, így kitért a vízből a játékosvezető felé (aki egyébként annak a szakosztálynak a vezetője, amelynek keretében Frank Róbert is tevékenykedik): — Maga vak? Nem lát?

Nagyon furcsa megnyilvánulás ez egy egyébként rendkívül tehetséges fiatal sportoló részéről, — ezt Frank Róbertnak is be kell látnia. Különböző még akkor sem volt indokolt, ha a bíró valóban tévedett, ami előfordult ezen a mérkőzésen, s a tévedések mindkét csapatot sújtották. Frank Róbertnek nem kell messzire mennie, hogy példát vegyen a helyes viselkedést illetően. Ígykezzék csak úgy viselkedni, ahogy bátyja, Frank Viktor viselkedik, s akkor a magaviselet ellen nem merül fel panasz. És a sporteseményeknél egyik — és nem is utolsó — lételem annak, hogy Frank Róbert olyan élsportolóvá fejlődjék, amilyenre képességei alapján méltán tarthat igényt.

W. I.

Megkezdődött a törpe labdarúgó bajnokság

Vasárnap az Indagrara-pályán kezdődött meg a törpe csapatok számára kiírt labdarúgó bajnokság, amelyen — mint ismeretes — hat csapat vesz részt. A három mérkőzés a következő eredményekkel zárult: UTA—UVA (Amte) 0:0, CFR—Indagrara 5:0, ICA—FZ 1:0. A sorrend az első forduló után:

CFR	1	1	—	5	0	2
ICA	1	1	—	1	0	2
UTA	1	1	—	0	0	1
UVA (Amte)	1	1	—	0	0	1
FZ	1	—	—	1	0	1
Indagrara	1	—	—	1	0	5

A második forduló műsora: Indagrara—UTA, CFR—FZ, ICA UVA (Amte).

Jól szerepeltek az aradi tornászok

Bukarestben nélfány nap előtt került sor az országos torna csapatbajnokság döntőjére, amelyen az aradi UVA (Amte) tíj és a Strungul leánycsapata is résztvett. Az aradiak igen jól szerepeltek és mindkét csapat a hatodik helyen kötött ki.

A leányok csapatversenyén a Bukaresti CSU, a fiúké a Bukaresti Dinamo I nyerte, az aradiak pedig a következő eredményeket érték el:

Női csapatban: 6. Strungul Arad 540,87 pont. Egyénileg, II. osztály-

ban: 1. Gobetz Adriana 50,10 pont, a későbbiben Gobetz Adriana 17,25 ponttal első.

Férfi csapatban: 6. UVA (Amte) 568,40 ponttal. Az I. osztályúak csoportjában Drumus Tiberiu 106,75 ponttal második, a II. osztályban Fritz Antal 53,70 ponttal harmadik, a III. osztályúaknál pedig Rogge Gavril 53,50 ponttal harmadik. Drumus a saláon 27,55 pontot, Fritz a nyújtón 18,10 pontot, Rogge pedig 18,70 pontot ért el.

Uj női magasugró világcsof

Bukarestben a Köztársasági stadionban világcsofustartó kísérlet történt a női magasugrásban és Balázs Jolánnak sikerült ismét visszahódítania a világrekordot. Az ugrást 172 cm.-nél kezdte és a világcsofut jelentő 178 cm.-t másodszorra pompás

an átugratta. Ezután még kísérletet tett 181 cm. (!) átugrásra és noha a lécen tuljutott, amikor visszasett, kézzel leütötte a lécet. Balázs Jolán tehát 178 cm.-re javította meg a női magasugrás világrekordját.

Birkózóverseny a július 2. kupáért

Vasárnap délelőtt az UTA tornatermében aradi sportközösségek birkozóinak részvételével szabadstílusú birkozóversenyt rendeztek a július 2. kupáért. A pontversenyt az UVA (Amte) nyerte 84 ponttal, 2. UTA 81 pont, 3. CFR 32 pont. A versenyen összesen 55 birkozó vett részt (23 UVA, 20 UTA és 12 CFR részéről).

A verseny eredményei: 52 kiló: 1. Alexin UTA, 2. Gyenge UTA, 3. Serban UTA, 57 kiló: 1. Sulea UVA (Amte), 2. Szabó CFR, 3. Németh UTA, 62 kiló: 1. Kovágo UTA, 2. Ivascu UVA (Amte), 3. Milachue UVA (Amte), 67 kiló: 1. Zaharie UVA (Amte), 2. Avramuji

CFR, 3. Péter UVA, 73 kiló: 1. Gessner UVA (Amte), 2. Tóth CFR, 3. Vintila UVA (Amte), 79 kiló: 1. Orolanu UTA, 2. Kling UTA, 3. Gera UVA (Amte), nehéz: 1. Fuiroara UVA (Amte), 2. Ilisie CFR.

Az UVA (Amte) ünnepsége

AZ UVA (Amte) ÜNNEPSÉGE. Ma, szerdán délután az UVA (Amte) sportünnepséget rendez az ICA pályán, amelynek műsora a következő: délután 5 órakor törpe-labdarugó mérkőzés, 6 órakor: cselgáncs mérkőzés, 7 órakor: UVA (Amte)—ICA oldboys labdarugó mérkőzés.

Rádióműsor

Június 11, szerda

BUKAREST I. 6: Hírek. 6.45: Figyelem a startnál. 7: Hírek. A jövőrájó szemléje. 7.50: Zenés közlemények. 9: A balti szocialista köztársaságok kulturájának dekádja. 11.03: Részletek Mihai Eminescu életéből. 13: Hírek. 14: Esztrádzene. 14.35: Korusdalok. 15.40: Hazai folklór-feldolgozás. 16.15: Itt Moszkva beszél. 17: Hírek. 17.20: Zenés közlemények. 18.30: Városaink és tartományaink zenei életéből. 19.42: Könyvnyüzene. 20: Hírek. 20.15: A hét daliból. 20.55: Damian Luca népi

hangszeren játszik. 22: Hírek. Sport. 22.30: Szimfonikus hangverseny. 23.52: Hírek.

BUKAREST II. 14: Hírek. 14.50: Esztrádhangverseny. 16: Hírek, időjárásjelentés. 16.40: Zenés közlemények. 16.50: Orosz nyelvlecke. 17.20: Uj hazai gyógyszerekről. 18: Hírek. 18.55: Orvosi tanácsadó. 19.15: Rádiógyegetem. 19.40: Mozart Don Juan című operájából. Helyszini közvetítés a kolozsvári Operából. 23.10: Hírek. Sport.

A HÉT FILMJEI

DOZSA GYÖRGY: június 17-ig: A balti dicsőség (szovjet film). Előadások 3, 5, 7 és 9 órakor. Délelőtt 10 és 12 órakor matiné. 9 órakor a filmet az Ifjúsági mozi kerthelyiségében vetik ki. NICOLAE BALCESCU: június 13-ig: Marica kapitány kincse (lengyel film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Délelőtt 11 órakor matiné. HERBAK JANOS: június 15-ig: Ha nem egyik, a másik. (Színes szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. I. L. CARAGIALE: június 15-ig: Polézia legenda. (szovjet film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

SOLIDARITATEA (Gáj): június 11-ig: Barenburgi csinyelők (német film). Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. MAXIM GORKIJ (Mihailaka): június 11-ig: Ember az árnyékban (lengyel film). június 11-ig: A Protar-ügy (román film). Előadások: 5 és 7 órakor. TEBA (üzemi filmszínház): június 14—15-ig: Félrejáró Salamon (román film). Előadások: szombat 3.30, 5.30 és 8.30 órakor, vasárnap 11, 3, 5, 7 és 9 órakor. ILIE PINTILIE: (Mosóczi-telep) június 13—15-ig: Az éjszaka szépe.

A napról szerint még tavasz volt, a nyár akkor bontogatta szárnyait s már kora reggel verőfényűen drasztolta el a város. Az aszfaltotól utat smaragdóld pászit szegélyezte, mintha valaki ünnepi szőnyeget terített volna ki ezen az egyszerű nyáreleji penteken. Reggel fél nyolcra jár az idő. Pelikán ilyenkor ment be a gyárba. Vele volt felesége is, de ez a Konteller ház előtt tévedt. Egy eredeti Besnard-képre alkudott — nem akarta, hogy más elkapja előle — ezért sietett oda már reggel. Pelikán tovább haladtól a gyár felé. Pelikán? Igen, mindenki így hívta Szedlicsek urat, a gyár vezérigazgatóját. Csörögő orrárt és lelőgő tokját ragadt rá ez a név. Fura pelikán volt ez a Szedlicsek az bizony: többet járt Buclon, Fordon és más efféle alkalmatlanságon, mint két-lábbon. Az ő „szakértelmét” nem nélkülözhetette az a néhány részvényes, akinek kezében összpontosult a gyárat jelentő színes papírok tömege: a részvény-pakett.

Most, hogy a kocsi puha rugózó ülésén kényelmesen hátradőlt, a legutóbbi igazgatósági ülésre gondolt, amelyen a szak-szervezeti bizottság vezetői is részt vettek. Boca elnök sürgős be-ruhádsokat követelt: az öntőde szellőztető berendezéseinek azonnali átalkatását, munkaruhákát, fűrdőt és gyári bőrcsodót. A terem-ben hirtelen csend lett. S a csend, ez a megfoghatatlan valami, egyszerre nyomozható teherrel változott, amely malomkönyvi súlyával az igazgatósági tagok mellére telepedett. A csendet Pelikán törte meg: „A gyár pénzügyi helyzete nem enged meg, hogy a produkciós tőkéből egymillió lejt elvonjunk... Maguk azt akarják, hogy termeljünk, nemde? Ilyen körülmények között én nem garantálhatom a termelés folytonosságát...” Erre Tápai, a szakszervezet titkára csak

Pelikán világa összeomlik

— Karcolat —

ennyit mondott: „A részvényesek osztalékából tessék venni a pénzt!”

Pelikán gépkocsija a jegyesor aszfaltján siklott tova. A benne terpeszkedő vezérigazgatót egy pillanatra forróság öntötte el: „Óhó, barátaim, amíg én itt ülök, itt nem lesz anarchia!” Most már a munka láza jutott: „Ezeken tulvagyunk, ma délelőtt jön a rohadt bánya főmérnöke a motoros szivattyúkat végezt, át kell tanulmányoznom a szerződés-tervezet. A magánsszámítást is rendeznem kell... azt a hetven ezer lejt át jogom iratni valamelyik költségvetés... majd a főkönyvelővel megbeszélem...” Karórája pillantott s jobbkézre mutatóját kinyújtva, tépőszalag vezénylet: „Még ma elintézzük mindent...”

Eközben a kocsi már be is fordult a gyár kapuján. Pelikán barátságosan int Ferenc bácsinak, a portárnak s mintha valami dal ritmusára lépkedne, könnyedén siet fel a lépcsőkhöz. A folyosón szembejön vele Czeglédi, az árkaalkulációból: — Czeglédi ur, küldje be hozzam azonnal a főkönyvelő urat! Szórozakozottan néz el Czeglédi feje fölött, aki halkkan választott valamit, de ő nem hallja a szavakat, sietve továbbmegy s már be is nyit az igazgatói irodába: — Mi az, Martin elvtárs, maga mit csinál itt?

Az asztalnál — Pelikán íróasztalánál — Martin ül, a gözkalapácsos Martin. Pelikán a fogásra kapadja világoszöld nyulászor kalapját, aztán kissé tréfásan megismétli: — No, mi az, Martin barátom, más helyet nem talált magának? Engem vár?

— Szedlicsek ur, — feleli Martin — a gyárat államostították és

az Allamosttási Kormánybizottság engem nevezett ki igazgatónak. A kezében levő papírlapot oda-nyújtja Pelikánnak.

— Kinevezést végzés... — olvasza Pelikán és elhomályosuló szemével kis ugyörgő kobold jelenik meg: — Vége, vége, mindennek vége, Pelikán ur!

Gondolatát azonban még nem tudnak kiszabadulni abból a vadrástól körből, amit az igazgatói szoba jelentett számára. Szinte csodálkozva nézi a főkönyvelőt, aki most lép be a szobába két ismeretlen emberrel, az Allamosttási Bizottság szakértőivel.

— Hívtam — mondja neki szinte értelmetlenül — de... A főkönyvelő nem is figyel rá, odalép Martinhoz és egy nagy iratköteget tesz az asztalra: — Itt van, kérem, az 1947-es mérleg és az 1948 májusi nyersmérleg.

Martin csak ennyit mond: — Rendben van, tessék megkezdni a leltározást. A könyvelők munkához látnak, Pelikán pedig kalapja után nyúl. Martin feltékt az iratokból: — Szedlicsek ur, ne menjen el, Önnek jelen kell lennie a leltározásnál és lehetséges, hogy egyes dolgokról felvilágosítást kell majd adnia...

Mint ha csak erre várt volna, megszólal az egyik szakértő: — Mi az a B. cassa? A főkönyvelő ránéz Pelikánra: — Ezt a cassát a vezérigazgató ur kezelte. Volt idő, mikor felárak-gal dolgozott a gyár... — Különleges elszámolások pénzügyi nyilvántartása — nyögi Pelikán s a szakértők nevetni kezdenek.

A tavaszi szellő szárnyaira kapta a fiatal mérnök hangját: — Az a válságunk, hogy teljes kapacitással termelni fogunk! — Termelni fogunk — hallotta Pelikán is, aki az egyik kapu-szárnyhoz támaszkodott — s aki előtt most kőfókusz zárukarba folyt össze a világ — az ő eddigi világának — képe. Csermői Pál

TIZ ÉVE MIÉNK A GYÁR... 1958

Sokszor jártam a Vörös Triko gyárban. De most csupán két látogatásról írok. A kettő között tíz év telt el...

Az egyik 1948-ban történt, közvetlenül az államosítás forradalmi ténye után. Erről, a jegyzetfüzetembe írt kusza feljegyzések már rég ömöltek ki merevedtek. A tizedik évfordulón érdemes visszaidézni az első eredményeket: Az aradi FITA gyárban az államosítás előtt szemléltető módon megtalálhattuk a kapitalista gazdálkodás anarchikus, rabló szellemét. A bombázás során a gyár épületét találat érte, elpusztult a festőde és több olyan osztály, amely a zavartalan termelés szempontjából rendkívül fontos. A tőkés tulajdonosok azonban csak azokat a lebombázott részeket építették fel, amelyek a további profitérdek szempontjából számukra jelentősek voltak. A dolgozókat a legembertelenebb körülmények között foglalkoztatták.

Az államosítás után megkezdődött az átkos örökség, az anarchikus termelés felszámolása, jól szervezték meg a munkát, szocialista versenyeket kezdeményeztek és mindezek alapján emelkedett a termelés, sőt a gyár dolgozói kötelezettséget vállaltak: augusztus 23. ünnepére száz százalékos teljesítést a minisztérium által előírt termelési programot. Az üzem dolgozói az elért eredményekkel igazolták, hogy a tőkés eltávolításával megszűnt a rablógazdálkodás és akadálytalanul érvényesült a munkásszolgálati alkotó ereje.

Közvetlenül az évforduló előtt ismét látogattam a Vörös Triko gyárát. Először Farkas

KÉT LÁTOGATÁS

A RIPIERER JEGYZETFOZÉJÉBÓL

Márton elvtársat, az igazgatót ke-
restem fel, aki az évfordulóval
együtt jubilál. Azért írtam, hogy
az évfordulóval együtt, mert bár
tiz éve munkásigazgató, mégsem a
Vörös Trikóban kezdte el ezirányú
tevékenységét, hanem Kolozsváron.
Aradon hét éve dolgozik és nagyon
jól ismeri az üzemet, ez kitűnik,
amikor beszélgetünk...

— Elsősorban két számamat érde-
kel: hogyan emelkedett a termelés
és a termelékenység — kérdeztem.

— Szinte hihetetlennek tűnik —
mondotta a munkásigazgató —
olyan hatalmas eredményekről be-
szélnek a számok...

— Igen, a számok sokszor be-
szédesebbek és többet mondanak a
legszebben megfogalmazott monda-
toknál, — jegyeztem meg és már is
írom a tíz év egyszerű eredmé-
nyeit, mert ezek a munkásszolgálati
alkotóerjét, minden szónál éke-
sebben dicsérik.

A termelés növekedése több mint
tízszerez. A termelékenység emel-
kedése ugyancsak kiemelkedő.

De vajon a termelés növekedésért
vagy a minőségért? Nem! Far-
kas Márton elvtárs június 6-án ér-
kezett levelet mutat. A ploesti ke-
reskedelmi előző központból írták.
A hosszú levél rámutat arra,
hogy a kereskedelmi egység rend-
kívül elégedett a Vörös Triko
gyárban készült áruk minőségével,
a választékkal és nem utolsósorban
a csomagolással is.

Legközelebbi utunk a gyermek-
ruhakészítő osztály. Itt Ardelean
Rozalia elvtársnővel, az osztály
mesterével beszélgetünk. Harminc

éve dolgozik az
üzemben. Először
a keszerves mufra
terelődik a szó...

— Talán azt írja meg — mon-
dotta — hogy bizony harminc év
előtt naponként 11 órát dolgoztunk
embertelenség, rossz fizetésért, való-
ságos éhért.

Még arról is beszél, hogy a dol-
gozók nagy részét idénymunkások-
nak tekintették és amikor a szezon
véget ért, következett az elbocsá-
tás...

A gyermekruhákat készítő
osztályon nézegetem a gyönyörű
drukat. Hőjéhe gyermekruha ke-
rül a kezembe himzés és balol-
dalán a mesevilág egyik kedven-
cis alakjával. Különösen megkapó
a tőkés leányka-ruha, zöld szoknya-
val, vagy a fűz tölgyi ruha zöld
nadraggal és zölddel szegélyezett
fehér blúzzal. Nagyon szépek a
rózsaszín és világoskék gyermek
mackóruhák.

Még a festőde egyik épületét,
a szarított látogatam meg.
Itt szembetűnik egy hatalmas zöld-
re festett gép. A Német Demokra-
tikus Köztársaságból érkezett ez a
nagykereskedelmi gépjár. A szarítás
művelete most már gépesítéssel
történik, — mondotta kísérőm —
majd rámutatott a terem végében
lévő faalkotmányra, az úgyneve-
zett szarítóra, amelyben régen,
mint a háziaszonyok otthon, úgy
terítették ki az anyagot. A gépesi-
tett szarítással 33 százalékkal nö-
vekedett a termelékenység.

Bucsurom a gyártól, az emberek-
től, az utcán ragyogó a napfény, a
tiz év előtti június napra emlékez-
tem, amikor az államosítás forra-
dalmi tényével megnyílt az út, a
fejlődés, a jellemkedés, a kizsá-
kmányolástól mentes boldog élet
felé...

Messer Sándor

Szocialista iparunk munkásigazgatói

Nicolai Iosif
elvtárs, a Iosif
Ranghet szer-
számegység igaz-
gatója ritkán ta-
lálható irodájá-
ban. Ideje leg-
nagyobb részét
az üzemben tölti
és ott van min-
denütt, ahol segítségre, fontos ké-
rdekre megoldásra van szükség.

Amikor felkerestük, szintén az
üzemben tartózkodott, gyárlátoga-
tásra érkezett dolgozókat kalauzolt
és szakmai felvilágosításokkal látta
el őket.

— Szeretem a gyárat, a gépek
zúgását, a munkatérmetben folyó
munkát — mondotta. — Hiszen ma-
gam is vasmunkás vagyok, esztér-
gályos.

A munkások, technikusok és mér-
nökök is szeretik az igazgatót, aki-
nek vezetése alatt a Iosif Ranghet
szerszámgépgyár külföldön is hírne-
vet szerzett termékeinek és két ízben
nyert el országos kitüntetést. A
gyár különösen esztérgapadjaival
számos esetben képviselte nagy si-
kerrel hazai iparunkat a külföldi
ipari- és mintavásárokon.

Mittelmann Al-
fréd elvtárs, a
TEBA gyár igaz-
gatója munka ér-
demrenddel kitün-
tetett vezető, „a
szakma legjobbjá-
” országos címmel
kitüntetett szak-
ember, a dolgo-
zók által háromszor megválasztott
néptanácsi képviselő.

Vezetése alatt a TEBA gyárban
jelentős változások történtek. Új
épületek emelkedtek a gyár terüle-
tén. A tíz év előtti szövede helyén
ma korszerűen felszerelt munkate-
rem áll. Nagyteljesítményű szöve-
gépeken dolgoznak a munkások.

— Az idő gyors múlásának csu-
pán akkor ébredtek tudatára — mon-
dotta Mittelmann elvtárs, — amikor
irodám ablakából kitekintek a gyár-
épületekre. Most „öbölzötték” a gyá-
runkat”, vakolják a kőművesek a
műhelyek külső falát, a gyár hom-
lokzatát. Forradalmi lendülettel in-
dultunk el és ez a lendület most
még fokozódik a többért, jobbért fo-
lyó szocialista verseny hevében.

Az évforduló tiszteletére

A Teba gyár gyapofonodájában
lelkes szocialista verseny folyik. Még
jól a nagy ünnep előtt, a dolgozók
értékes munkafelajánlásokat tettek.

Ime néhány kiemelkedő eredmény:
Balaj Maria nyugdíjépen dolgozik és
grafikonja 5,2 százalékos tervteljesíté-
sét mutatott. Nadaban Elena és
Günthner Margit mindketten fleyer-
esek a külön-külön 10,2 százalékkal
haladtak túl terveiket. Minőségileg
Günthner Margit vezet 98,8 százalé-
kos kiváló teljesítéssel.

A gyűlés főnöke Uzun Aga-
ta 104,1, Szabó Vilma 104,3 és
Ambro Domnica 102,3 százalékkal
teljesítette tervfeladatát. Tett Silvia
és Dehelean Maria 3,2, illetve 4,7
százalékos tervteljesítést értek el.
Mindketten három gépoldalon dol-
goznak.

Tíz év alatt

Közvetlenül az álla-
mosítás után, városunk-
ban, akárcsak az egész
országban, széles kör-
ben kibontakozott a
munkások alkotó kez-
deményezése. Tudták,
hogy a gyár az ő tu-
lajdonuk, minden elér-
siker az egész dolgozó
nép javát szolgálja.
Mert testelöltött a mun-
kásszolgálat régi vágya,
amiért oly sokat har-
colt: megszűnt az em-
bernek ember általi ki-
zskálmányolása.

A városban lévő ipa-
ri vállalatok mind az
utolsó tíz esztendő
folyamán fejlődtek iga-
zán nagyra.

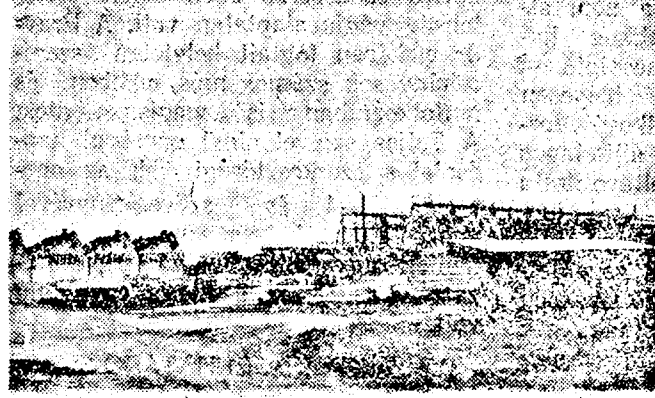
Ebben az időszakban
kezdtek meg városunk-

a hajdani Victoria,
a későbbi Iosif Ran-
ghet szerszámgépgyár
építését egy parlagon
heverő földterületen s
azóta ez a gyár nép-
gazdaságunk számotte-
vő tényezőjévé terebé-
lyesedett. Ahány fém-
ipari üzem van orszá-
gunkban, mindenhol ta-
lálkozunk ezzel a véd-
jeggyel: „I. Ranghet,
Arad”. Ott diszeleg a
tábla minden, Aradon
gyártott esztérgapén.
De az üzem termékein
keresztül az országha-
tárokon túl is hírnev-
nek örvend, hire bejár-
ta a fél világot.

Síralmas állapotban
találta az államosítás

a hajdani Astrá, má-
G. Dimitrov gyárát.
Lépten-nyomon táton-
bombatölcsérek, rom-
halmaz. De az államo-
sítás után változik a
kép: épül, szépül, fej-
lődik a gyár. Terme-
lése évről-évre nő s
ma már az 1948-as
szintnél többszöröse.

A December 30. tex-
tilgyár gépi berendezé-
se ugymond kicsérélő-
dött az államosítás óta
eltelt tíz esztendő alatt.
Új, korszerű gépek ér-
keztek a Szovjetunio-
ból és a többi barát-
népi demokratikus or-
szágból. Több üzemben
ott látjuk a hazai gép-
gyártóipar gépeit is.

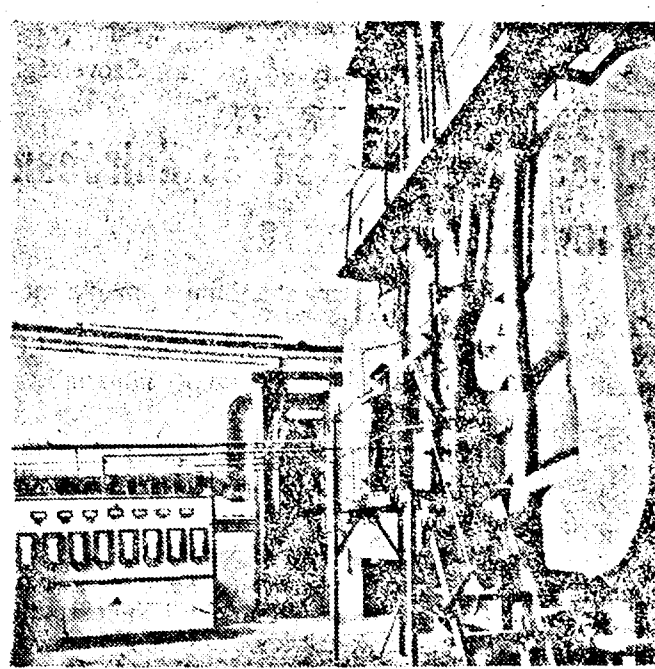

Építik az ország
első szerszámgép-
gyárát. Az előtér-
ben a hajdani Ar-
matura gyár lát-
ható, amely az
építkezések során
beolvadt az új
ipari egységbe.

Sorakoznak az új gépek

Együtt sorakoznak a I. Ranghet-gyár szerszámgépei. Sok-
sok esztérgapad és marógép.

Ebben az idő-
szakban építették
a December 30.
üzem erőműköz-
pontját, erről ké-
szült a felvétel.

Munkásból mérnök

Mint tanuló, a
lendl-féle fogas-
kerékgépgyárban is-
merkedtem meg a
fogaskerékmarás
mesterségével. Itt
dolgoztam akkor
is, amikor az ál-
lamosítás tényé-
vel a dolgozók tu-
lajdonába ment át ez az üzem is.
Időközben, azaz 1950-ben a
temesvári műszaki egyetemre küldtek,
hogy ismeretekben gazdagodva, mér-
nöki diplomával térjek vissza a I.
Ranghet-gyárba. A tanulmányi évek
alatt a gyakorlati ismeretek nagy
részét ugyancsak a I. Ranghet-gyár-
ban szereztem. Szentanuja voltam a
vállalat óriási fejlődésének, ahol
mint munkás kezdtem és ma mint
mérnök dolgozhatom.

Tafts Mihály,
a I. Ranghet-gyár mérnöke

Megváltoztak a munkahörvénymények

Tíz esztendővel e-
zelőtt a G. Dimitrov-
gyár is sokszáz más
üzemmel együtt jogos
tulajdonosa: a dolgozó
nép tulajdonába került
hazánkban. Ma már
természerű, szocialista
gazdálkodás folyik itt.

A forgószámla rész-
leg — ahol évtizedek
óta dolgozom — a fő-
bi üzemosztályal
együtt sokat fejlődött
a tíz év alatt. Sok új gé-
pet kaptunk, különösen
a Szovjetunióból, vala-
mint a Magyar Nép-
köztársaságtól, a Len-
gyel Népköztársaságtól
és a Német Demokra-
tikus Köztársaságtól. A
rég, gyenge teljesíté-
képességű gépek helyén

ma már korszerű, nagy
hatásfokú gépek mű-
ködnek.
Szembetűnően meg-
változtak a munkahö-
rvenymények és fejlődött
a munkahörvédelem, ami-
re a múltban a kapita-
lista tulajdonosok egy-
általán nem fektettek
súlyt. Ma már öt,
egyenként 5 tonnás
emelődaruvál szállítják
a nagyobb alkatrésze-
ket, a súlyos munkada-
rálókat egyik helyről
a másikra. Az egész-
ségügyi feltételek is ki-
tűnőek. A múltban több
centiméteres porréteg
feküdt meg a műhelyi,
ez ma már eltűnt. A
padozatot parketta bo-
ritja. A központi fűtés-
sel ellátott hatalmas
munkacsarnokban té-
len kellemes meleg van.
A kapitalista rendszer-
ben bizony a munkások
nagy többsége reumat-
izmussal, hideg mű-
helyben. A munkások-
nak nem volt mosdó-
helyiségük sem, ma
korszerű öltöző és tus-
fürdő áll rendelkezé-
sükre.

Horváth Imre,
diszpécser

1948 június 11-re emlékeznek az első munkás gazdai

Akkoriban gaz-
dasági ellenőr vol-
tam az Astra gyár-
ban — eleveníti
fel emlékeit Béké-
si elvtárs, aki most
a kurtói gépallo-
más igazgatója. —
Nagy meglepetés
ért, amikor egy

hosszu gyűlés után kézhez kaptam ve-
zerigazgatói kinevezésemet. Csodál-
kozva meredtem az okiratra: „Béké-
si István azonnali hatállyal az aradi
ITA gyár vezérigazgatói tisztségébe
kép elő.” Alatta dátum: „1948. jú-
nius 11.”

Nem maradt sok idő a fontolga-
tásra. Délután fél 2-kor már a gyár-
ban voltam. Bárá Neuman Ferenc
vezérigazgató és gyártulajdonos
meglepetten kapta fel fejt, amikor
beletrúgtam a fényűző irodába.
— Bárá ur! — mondtam én, mi-
közben megmutattam kinevezésemet.
— Mától kezdve a gyár az állam,
a dolgozó nép tulajdonává válik és en-
gem neveztek ki a vállalat vezérigaz-
gatójává.

Később az udvarra mentünk, ahol
a szíriana hangjaira gyülekezni kez-
tek a munkások. A gyári kürtök hang-
ja most nemcsak a munkaidő befe-
jezését, hanem a kapitalizmus és a
kizsákmányolás végleges felszámolá-
sának kezdetét is jelentette hazánk-
ban. Száz és száz munkás csoporto-
sult az udvaron. A pártvezető tit-
kára bemutatott a dolgozóknak, s
megmondta, hogy az államosított
vállalat első munkásigazgatójává ne-
veztek ki.

Egyszerű munkás létemre, nekem
is sikerült megbirkóznom a reám bi-
zott nagy feladattal, mert a párt tá-
maszkodott.

— A vagon-
gyárban voltam
főmester — így
kezdte el vissza-
emlékezését Len-
gyel István elv-
társ. — Az álla-
mosítás után
öt nappal váratlanul kineveztek az
Armatura kisüzem igazgatójának. A

A hazánkban mindörökké le-
vitézett tőkés rendszerben Végvári
bárá Neuman Károly és a kalandjairól hírhedt Neuman csemete, Feri
bárá voltak az aradi December 30. gyár legutóbbi „urai”. Az idős bárá
időközben elhunyt, utóda pedig az államosítás után valamelyik imperialis-
ta országba „lette át szülőhelyét.”

De valami emlék maradt utána. Maradt egy vasláda, amelynek tar-
talmát nem volt ideje megsemmisíteni. Ebben a vasládában olyan
eredeti okmányok vannak, amelyek megcáfolhatatlanul igazolják Neu-
manék aljas üzelmeit.

A gyűlölt Antonescu diktatura idején a bárá 350.000 lejti adomá-
nyozott a fasiszta kormány részére. Ezt az „adományt” az Antones-
cuék minisztertanácsa elnökeinek pecsétjével ellátott 1942 február 28-
án kiadott M 110/629. számú hivatalosan bárá Neuman Ferenc címé-
re küldött köszönőlevél igazolja. Ugyanez év szeptember 15-én 4701.
szám alatt 5.421 méter 1.995.992 lej összértékű textilárú közzött meg
Maria Antonescu. Az 1943 február 11-i 975. számú minisztertanács
köszönőleveli a fasiszták számára „adományozott” 1.000.000 lej kész-
pénztértejezi ki „hálaájt” Feri bárának. Ebben az időszakban Toma
Maruster, a gyár akkori vasgárdista vezérigazgatója gyakran mulato-
zott a Feri bárá magánlakásán összevagyott „uri” társasággal.

A vasládában található jelentős részletesen ismerteti a gyár mun-
kásainak és tisztviselőinek akkori létszámát, fizetését és még sok egybe-
esztér. Eszerint, beleértve a munkásokat, a mestereket, mérnököket és
tisztviselőket összesen 2.600.000 lejti fizettek ki. A gyár akkori tulajdo-
nosai — alig egy tucatnyian — ugyanebben az időszakban 10.000.000
lejt vágta zsebre. A jelentés megírja, hogy a megalakult üzemi
bizottság és a szakszervezetbe tömörült munkások „nyomására” kény-
telenek voltak fizetéselemést eszközölni. Kitérnek a jelentésben, hogy
az 1909 május 5-én „Hungaria” név alatt megalakult gyár első törzsa-

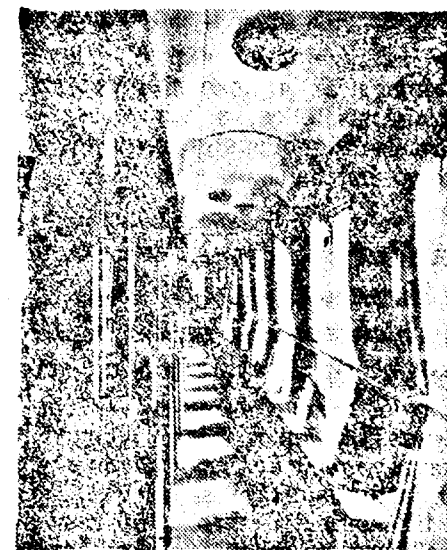
BESZÉDES AKTÁK

vényesei bárá Andrányi Károly, bárá Halvány-Dentsch Béla, végvári
Neuman Adolf, Haefele Jean (francia), és Urban Iván akkori megyei
főispán voltak. Négyszáz munkással és 2.200.000 korona alapítókéval in-
dult a gyár. 1919-ben már 4.400.000 korona az alapítóké. 1920-ban kapta a
gyár az ITA nevet. Ekkor 2.200.000 lej alapítókéval dolgozott a gyár.
Ez 1922-ben 8, 1924-ben 27, és 1928-ban már 60 millió leire emelkedett.
Az 1929—1933-as nagy gazdasági világválság a gyárat is „megráz-
kódította”. (Elbocsátották a munkások nagy részét, a megmaradtaknak
pedig csökkentették fizetésüket.) De a második világháború előkészítése
folyamán újabb milliókkal növekedett a bárá család vagyon.

1948 június 11. elseperte Feri bárá és a kapitalistákat, valamint
kiszolgálóikat. A kommunizmus, a munkásszolgálati hő fiait vették át az
üzem életének további irányítását és az aradi December 30. gyár is a
rohamos fejlődés útjára lépett. Ma már ez az országos viszonylatban
is vezetőhelyen álló nagy textilipari üzem a dolgozók, népi demo-
kratikus államunk érdekeit szolgálja.

Am a gyár dolgozóinak emlékeznük kell Feri bárá aljasságaira,
emlékeznük kell arra a förtelmes bánásmódra, amelyben Feri bárá és
minden kapitalista részesítette a munkásságot. Emlékeznük kell a dol-
gozó nőknek arra, hogy Feri báráék „számításában” lényegesen szere-
pelt az olcsóbb női munkaerő és a nők akkori kiszolgáltatottsága.

Ma, hazánk dolgozó népe pártunk vezetésével és kormányunk tá-
mogásával a szocializmust, a békét biztosító boldog jövőt építi. A
December 30. gyár dolgozói is fókózt lendülettel harcolnak az 1958.
évi terv összes mutatószámainak időelőtti teljesítéséért. Ezt fogadják:
meg az államosítás 10. évfordulóján, amikor a főbb termeléseszközök
társadalmi tulajdonná való juttatásának történelmi eseményét ünne-
plik.

A G. Dimitrov gyár hatalmas,
korszerű szerelvényében ma már so-
roztalanban építik a különböző típusú
vagonokat. Teltegvagonokat, érc- és
szénzállító vagonokat és személy-
vagonokat gyártanak itt kiváló tech-
nikusok és mérnökök vezetésével. Ké-
pünk a G. Dimitrov gyárban készült
legújabb vasúti személykocsi belse-
jét ábrázolja.

Rudas Alfréd

Az SzKP KB 1958 május 28-i határozata

A nagy barátság, Bogdan Hmelniczki és a Teljes szívvel című operák értékelésével kapcsolatos hibák kijavítására vonatkozóan

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Pravda június 8-i számában közölte az SzKP KB 1958 május 28-i határozatát. A nagy barátság, Bogdan Hmelniczki és a Teljes szívvel című operák értékelésével kapcsolatos hibák kijavítására vonatkozóan.

Az SzKP KB megállapítja, hogy a Központi Bizottság 1948 február 10-i határozata V. Muradeli Nagy barátság című operájára vonatkozólag általánosságban pozitív szerepet játszott a szovjet zeneművészet fejlődésében. Ebben a határozatban megjelölték a zeneművészet fejlődésének feladatait a szocialista realizmus elvei alapján, hangsúlyozták a művészetnek a szovjet nép életével, a zenei klasszicizmussal és a népi alkotásokkal való kapcsolatának fontosságát. A határozat helyesen ítélte el a zenében mutatkozó formalista irányzatokat, az állítólagos „újító szellemet”, mely eltávolította a művészetet a néptől és a kiínomult esztétik szűk körnek tulajdonná változtatta. A szovjet zene fejlődése a határozatot követő években bebizonyította, hogy a pártnak ezek az utasításai helyesek és időszerűek voltak.

A határozat azonban egyes zene-szerzők alkotására vonatkozólag olyan értékelést tartalmazott, mely számos esetben alaptalan és helytelen volt.

Muradeli A nagy barátság című operájában voltak konkrét bírálatok érdemi hiányosságok, ezek azonban nem tették jogossá azt, hogy az operát a zenében megnyilvánuló formalizmus példaképeként nyilvánítsák. Tehetséges zeneszerzőket: D. Sosztakovics, S. Prokofjev, A. Hacsaturjan, V. Sevalin, G. Popov, N. Miaszkovszki elvtársakat és másokat, akik egyes munkájukban helytelen irányzatot követtek, teljes egészében egy formalista, népelelenséget képviselő minőségűnek.

A történelmi tényekkel ellentétben ebben a határozatban a Muradeli operájával kapcsolatos kritika során mesterségesen szembeállították egymással az Észak-Kaukázus egyes népeit.

A fentemlített határozat egyes helytelen megállapításai tükrözték J. V. Sztálin szubjektív álláspontját bizonyos művekkel és művészi alkotásokkal szemben.

J. V. Sztálin szubjektív magatartása egyes művészi alkotásokkal kapcsolatban abban az egyoldalú és tendenciózus kritikában is megnyilvánult, amellyel K. Dankevic: Bogdan Hmelniczki című operáját és G. Zsukovszki Teljes szívvel című operáját a Pravdában 1951-ben, Sztálin utasításai alapján megjelent szerkesztési cikkekben illették. Mint ismeretes, Molotov, Malenkov és Berija különösen negatív befolyással voltak Sztálinra a kérdések megoldásában. Annak ellenére, hogy a Bogdan Hmelniczki opera szövegében és zenéjében voltak hibák, a V. Vasziljevskaja és A. Korneicsuk ismert írók által írt szövegkönyv „nagy ideológiai hibáival” kapcsolatos állítások, valamint a K. Dankevic zeneszerző ellen emelt elvtelenség vádjai alaptalanok voltak. A Pravda cikkében foglalt helytelen szemrehányások számos más cikkben és nyilatkozatban is megismétlődtek. A Teljes szívvel című operával kapcsolatos szerkesztési cikk az opera zenéjével és szövegkönyvével kapcsolatos helyes megállapítások mellett ugyancsak nyilvánvaló túlzásokat is tartalmazott és egyoldalú volt.

Az SzKP KB ELHATÁROZZA:

1. Hangsúlyozzák, hogy a Központi Bizottság 1948 február 10-i határozata V. Muradeli Nagy barátság című operájával kapcsolatban, mely helyesen határozta meg a szovjet művészek orientálódását egy népi realista jelleg felé és amelyben helyesen bírálták meg a zenében mutatkozó hibás, formalista irányzatokat, — egyes esetekben hibásan és igazolatlanul keményen értékelte egyes tehetséges szovjet zeneszerzők alkotásait, ami a személyi kultusz korszakára jellemző negatív jellemvonások megnyilvánulása.

2. Helytelennek, egyoldalúnak találják a Pravda szerkesztőségi cikkeiben közölt értékelést a Bogdan Hmelniczki és Teljes szívvel című operákkal kapcsolatban. Megbízják a Pravda szerkesztőségét (Sztaljukov elvtársat), hogy a jelen határozat alapján szerkesztőségi cikket készítsen, mely tartalmazza a szovjet zeneművészet fejlődése alapvető kérdéseinek sokoldalú és elmélyült elemzését.

3. Felszólítják a tartományi, vidéki pártbizottságokat, a Szövetségi

Köztársaságok kommunista pártjainak Központi Bizottságait, valamint a Szovjetunió Közművelődési Minisztériumának pártszervezeit, hogy a művészi intézményeknél meg kellene erősíteni a szovjet zene-művészet ideológiai és művészeti színvonalának emelése céljából, az ért, hogy az alkotó értelmiség sorait minél szorosabban fűzzék a kommunista ideológia alapján, a művészet és a nép élete közötti kapcsolatok megerősítése alapján.

Az élőknek cselekedniük kell!

— Harci felhívás a német militarizmus ellen —

BERLIN. Az Agerpres tudósítója jelenti:

„Az élőknek cselekedniük kell.” — ezzel a jelszóval kezdte meg működését a buchenwaldi emlékmű felavatásának megszervezésére alakult bizottság. Ez év szeptember 14-én avatják föl ugyanis a buchenwaldi náci haláltáborban elpusztultak emlékére emelt emlékművet.

Az előkészítő bizottság, amelynek tagjai sorában Otto Grotewohl, dr. E. Rich Correns, dr. Johannes Dieckmann, Rosa Thälmann és mások foglaltak helyet, felhívással fordult a közvéleményhez, melyben harcba szólít az egész emberiség számára új veszélyt jelentő német militarizmus feltámasztása ellen.

A Német Szövetségi Köztársaság atomfegyverkezése ellen

— Az Északrajna-Westfália vidéki békeharcosok értekezlete —

BERLIN. (Agerpres.)

Az ADN hírugynökség jelentése szerint az Északrajna-Westfália vidéki békeharcosok Düsseldorfban értekezletet tartottak, amelyen a nyugatnémet békeharcosok közül angol, holland, belga, japán és iráni békeharcosok is résztvettek.

Az értekezleten felszólaló hangsúlyozták a Német SzK atomfegyverkezése elleni harc fokozásának szükségességét az európai béke fenntartása és megszüntetése érdekében.

I. Harder, a Wuppertal-i pedagógiai akadémia tanára, Nyugat-Németország munkásszótálya és tudósai közötti akcióegység megteremtésének szükségességéről beszélt az atomfegyverkezés elleni harcban.

W. Diehl, a Békevilág tanács tagja, a Stockholmban a közeljövőben tartandó leszerelési és nemzetközi együttműködési kongresszus jelentőségéről szökött. Hangsúlyozta, hogy a jelenlegi szakaszban a nemzetközi békemozgalom egyik legfontosabb

feladata Nyugat-Németország atomfegyverkezésének megakadályozása. E. Dixon, az angliai Coventry fémipari munkásai szakszervezetének elnöke kijelentette, hogy az atomfegyverkezés terén a döntő szó a népekkel illeti meg. Hangsúlyozta, hogy Coventry lakossága, a népek közötti megértés megszüntetésén fáradozó, baráti kapcsolatokat létesítő Drezda, Sztálingrad, Varsó és Prága városokkal.

K. M. Fassbinder, ismert nyugat-németországi közéleti harcos tiltakozott az egyes nyugatnémet körök által folytatott szovjetellenes propaganda ellen. Meg kell magyarázunk a lakosságnak — mondotta — hogy a Szovjetunió nem áll szándékában bennünket megtámadni, hanem jó szomszédunk akar lenni.

Az értekezlet résztvevői egyhangúlag nyilatkozatot fogadtak el, melyben felhívják az Északrajna-Westfália vidék lakosságát: harcoljon aktívan Nyugat-Németország atomfegyverkezése ellen, egy közép-európai atommentes övezet létesítéséért.

Az értekezlet résztvevői üdvözlöttek a stockholmi leszerelési és nemzetközi együttműködési világkongresszust és azt a meggyőződésüket fejezték ki, hogy ez a kongresszus hozzá fog járulni a nemzetközi együttműködés megerősítéséhez az atomháború elleni harcban és ilyen módon megszünteti Nyugat-Németország atomfegyverkezése elleni népi mozgalmát.

Mi történik Ciprussal kapcsolatban?

Heves összetűzések Nikoziában a görög és a török lakosság között

NIKOZIA. (Agerpres.)

Nyugati sajtóügynökségek jelentése szerint szombat este Nikoziában heves összecsapásra került sor a görög és a török lakosság között. Török tüntetők vasdarábhokkal és késekkel felgyűszve az óváros görög negyede felé vették útjukat. A tüntetők „Felszólítás vagy halál” szavakat kiáltottak. A France Presse hírugynökség jelentése szerint a török és görög lakosság közötti összecsapás során két görög meghalt, 15 pedig súlyosan megsebesült. A török tüntetők felgyújtották a város görög labdarúgócsapatának klubhelyiségét, elpusztítottak egy gépkocsit és bezúzták a város görög gimnáziumának ablakait.

Nyugati hírugynökségek jelentése szerint a török tüntetés során több angol járőrök megsebesült, köztük az Associated Press hírugynökség munkatársa is. A brit csapatok közbeleptek a rend helyreállítása érdekében. A közlekedést betiltották és az utcákat torlaszokat emeltek.

A ciprusi véres események után — A görög kormány lépései —

NIKOZIA. (Agerpres.)

A kétezer ciprusi görög közigazgatási tisztviselő hétón gyűlést tartott Nikoziában és megvitatta a sziget történet legutóbbi véres események következtében előállt helyzetet. A gyűlés elítélte az angol hatóságok magatartását a ciprusi török tüntetéssel kapcsolatban.

Görögország külügyminisztere a ciprusi eseményekkel kapcsolatban nyilatkozatot adott, amelyben bejelentette, hogy a görög kormány kérni fogja: hívják össze a NATO állandó tanácsának rendkívüli ülését a törökök által legutóbb elkövetett kegyetlenkedések megvitatására. A görög kormány hasonló lépéseket tesz az ENSZ titkárságánál is.

A görög kormány utasította ankarai nagykövét, akinek június 9-én Törökországba kellett volna utaznia, hogy újabb rendelkezésig maradjon Athénben.

A szovjet-amerikai kereskedelmi és kulturális kapcsolatok fejlesztéséért

NEW YORK. (Agerpres.)

Az amerikai Nation című folyóirat szerkesztőségi cikkben foglalkozik a szovjet-amerikai kereskedelmi és kulturális kapcsolatok fejlesztésével, azaz a javaslattal kapcsolatban, hogy a Szovjetunió hajlandó volna vegyipari berendezéseket vásárolni az USA-tól, Franciaországtól és Angliától.

„A különböző megalázó kereskedelmi korlátozások politikájának folytatása képtelen dolog — írja a lap — A rendelkezésünkre álló értesülésekből arra a rendkívül fontos következtetésre kell jutnunk, hogy a Szovjetunióval való kereskedelem bojkottja nem akadályozta meg, hanem talán még hozzásegítette a szovjet ipart mostani fellendüléséhez...”

A folyóirat javasolja, hogy „használják ki maradéktalanul a szovjet-amerikai kereskedelmi lehetőségeket és kulturális cseréket”. A folyóirat üdvözli a Szovjetunió és a nyugati országok közötti kulturális csere kibővítését, majd a következőkkel zárja cikkét: „Teljesen határozottan, hogy miközben tudományos és kulturális kiadványokat menesztünk, folytassuk a kereskedelmi bojkottot. A bojkott nyilvánvalóan jobban ingerli szövetségeseinket — Nyugat-Németországot és Angliát — mint az oroszokat. Okosabb lenne kihasználni az üzleti előnyöket”.

még hozzásegítette a szovjet ipart mostani fellendüléséhez...”

A folyóirat javasolja, hogy „használják ki maradéktalanul a szovjet-amerikai kereskedelmi lehetőségeket és kulturális cseréket”.

A folyóirat üdvözli a Szovjetunió és a nyugati országok közötti kulturális csere kibővítését, majd a következőkkel zárja cikkét: „Teljesen határozottan, hogy miközben tudományos és kulturális kiadványokat menesztünk, folytassuk a kereskedelmi bojkottot. A bojkott nyilvánvalóan jobban ingerli szövetségeseinket — Nyugat-Németországot és Angliát — mint az oroszokat. Okosabb lenne kihasználni az üzleti előnyöket”.

Szolidaritási gyűlések Izmailiában és Kairóban a libanoni nép harcával

KAIRÓ. (Agerpres.)

A MEN hírugynökség jelenti, hogy Izmailiában nagygyűlés volt, amelyen Anvar Szadat, a Nemzeti Unió főtitkára mondott beszédet.

A közéleti eseményekkel kapcsolatban Anvar Szadat kijelentette, hogy az imperialisták továbbra is összeesküvéseket szőnek a vidék népeinek szabadsága és függetlensége ellen. A libanoni kormány politikáját a Nyugathoz fűzte, mely a libanoni nép és az arabok nemzeti érzelmeivel ellentétben politikát folytat. A libanoni nép — mutatót rá Anvar Szadat — elítéli ezt a politikát és azok ellen harcol, akik rákényszerítették az országra az Eisenhower doktrínát.

A nagygyűlés résztvevői egyhangúlag határozatot fogadtak el, melyben támogatják a libanoni népet az imperializmus ellen, a nemzeti szabadság és függetlenség megvédéséért folyó harcban.

—
A tacikavai amerikai légi támaszpont japán munkásainak sztrájkja

TOKIO. (Agerpres.)

A tokioi lapok jelentése szerint az Egyesült Államok Tokió környéki tacikavai repülőterének mintegy 3.500 japán munkás, sztrájkba lépett, tiltakozásul ezer japán munkás elbocsátása ellen. Az amerikai garnizonokban dolgozó japán munkások szakszervezetének több, mint kétezer tagja fegyveres erővel szervezett a tacikavai repülőtér épületei körül. A sztrájk miatt az amerikai repülőgépek nem tudnak sem fel- sem leszállni a repülőtérre. A tacikavai támaszpont parancsnoksága felfüggesztette az amerikai katonák szabadságát.

Kairo Dar al Ahmur munkásnegyedében ugyancsak nagygyűlés volt a libanoni nép támogatására, a Libanon belügyre való imperialista beavatkozás ellen.

A közéleti eseményekkel kapcsolatban Anvar Szadat kijelentette, hogy az imperialisták továbbra is összeesküvéseket szőnek a vidék népeinek szabadsága és függetlensége ellen. A libanoni kormány politikáját a Nyugathoz fűzte, mely a libanoni nép és az arabok nemzeti érzelmeivel ellentétben politikát folytat. A libanoni nép — mutatót rá Anvar Szadat — elítéli ezt a politikát és azok ellen harcol, akik rákényszerítették az országra az Eisenhower doktrínát.

A nagygyűlés résztvevői egyhangúlag határozatot fogadtak el, melyben támogatják a libanoni népet az imperializmus ellen, a nemzeti szabadság és függetlenség megvédéséért folyó harcban.

—
A tacikavai amerikai légi támaszpont japán munkásainak sztrájkja

TOKIO. (Agerpres.)

A tokioi lapok jelentése szerint az Egyesült Államok Tokió környéki tacikavai repülőterének mintegy 3.500 japán munkás, sztrájkba lépett, tiltakozásul ezer japán munkás elbocsátása ellen. Az amerikai garnizonokban dolgozó japán munkások szakszervezetének több, mint kétezer tagja fegyveres erővel szervezett a tacikavai repülőtér épületei körül. A sztrájk miatt az amerikai repülőgépek nem tudnak sem fel- sem leszállni a repülőtérre. A tacikavai támaszpont parancsnoksága felfüggesztette az amerikai katonák szabadságát.

A közéleti eseményekkel kapcsolatban Anvar Szadat kijelentette, hogy az imperialisták továbbra is összeesküvéseket szőnek a vidék népeinek szabadsága és függetlensége ellen. A libanoni kormány politikáját a Nyugathoz fűzte, mely a libanoni nép és az arabok nemzeti érzelmeivel ellentétben politikát folytat. A libanoni nép — mutatót rá Anvar Szadat — elítéli ezt a politikát és azok ellen harcol, akik rákényszerítették az országra az Eisenhower doktrínát.

A nagygyűlés résztvevői egyhangúlag határozatot fogadtak el, melyben támogatják a libanoni népet az imperializmus ellen, a nemzeti szabadság és függetlenség megvédéséért folyó harcban.

—
A tacikavai amerikai légi támaszpont japán munkásainak sztrájkja

TOKIO. (Agerpres.)

A tokioi lapok jelentése szerint az Egyesült Államok Tokió környéki tacikavai repülőterének mintegy 3.500 japán munkás, sztrájkba lépett, tiltakozásul ezer japán munkás elbocsátása ellen. Az amerikai garnizonokban dolgozó japán munkások szakszervezetének több, mint kétezer tagja fegyveres erővel szervezett a tacikavai repülőtér épületei körül. A sztrájk miatt az amerikai repülőgépek nem tudnak sem fel- sem leszállni a repülőtérre. A tacikavai támaszpont parancsnoksága felfüggesztette az amerikai katonák szabadságát.

EL VELE

— követelik a berlini munkások a Nyugat-Németország felfegyverzése elleni tüntetéseikön. —

Tizenhatezer személy fellépésére alkalmas esztrád-színpad

TALLIN. (Agerpres.)

Tallinban tizenhatezer énekes fellépésére alkalmas esztrád-színpadot építenek. Ilyen tömeghangversenyeket a hagyományos 5 évenkénti dalnapi ünnepélyeken rendeznek. Az új esztrád-színpadot gömbölyű hangerősítő berendezéssel látják el. A színpad előtt 7000 négyzetméteres térség szolgál, népi táncok és sportrendezvények számára.

Az aradi Állami Román Színház

műsora a Studio teremben: Szerdán, június 11-én este 8 órakor Masca lui Neptun. Csütörtökön, június 12-én este 8 órakor: Masca lui Neptun. Szombaton, június 14-én este 8 órakor: Doctor in filozofie. Vasárnap, június 15-én, este 8,30 órakor, a színház nyári kerti helyiségében: Masca lui Neptun.

Lottozók figyelem!

Ne szalasszák el az alkalmat. Vegyenek minél nagyobb számban részt a június 13. pénteki húzásokon, amelyen különleges Z és X prémiumok kerülnek kiosztásra. Az urnából, ezúttal 12 számot húznak ki 9 helyett. Még csak ma és holnap lehet lottoszelvényt vásárolni.

„A Bernáth Andor” gépjármű központ

ARAD, Kogălniceana utca 45
autogén hegesztőket alkalmazástechnikai munkára

AZ EXPRESS PRONOSPORT közli, hogy a labdarúgó világbajnoksági szelvény beadási határideje 1958. június 13. péntek 22 óra. Már csak két nap van hátra.

Az Állami Román Színház titkársága közli, hogy a színház június 22-én zárja kapuit. Az utolsó előadásokra váltásuk meg előre jegyüket az AGES-nél, telefon: 21-88.

Közlemény

A Combustibilul rajoni szervezete ezúttal hozza tudomására mindazoknak, akik még ez ideig nem vették ki az 1958. évre szóló fakartella 5. számú szelvényére az I. részletet, hogy június 30-ig jelentkezzenek az illető terület faterelén. Ez időpont után a Combustibilul nem engedélyez újabb hosszabbítást.

A VAROSI NEPTANACS állategészségügyi osztálya közli a kutyatulajdonosokkal, hogy június 14-15-én veszélyes elken kötelesek állataikat a következő központokban beoltatni: Parnyávi központ (Dorobanților utca 32. szám.) Gáji központ (Gradinariilor utca, 13. számú mezőgazdasági szektor épülete.)

Ujradí központ (Stefan cel Mare utca 1. szám.) Mikelakai központ (Vörös Hadsereg utca 248. szám.) Mosóczi-telepi központ (Piac-tér.)

